

MISNE NAKANE
RASPORED MISNIH NAKANA KROZ TJEDAN
Od 10. do 16. veljače 2020.

Nadnevak	Dan	Vrijeme svete mise	Nakana
10.02.	Bl. Alojzije Stepinac, bisk. i mučenik Ponedjeljak	07:30 18:00	+ Tereza i ob. Zoretić + nema nakane
11.02.	BDM Lurdska Utorak	07:30 18:00	+ nema nakane + nema nakane
12.02.	Zvonimir Srijeda	07:30 18:00	+ ob. Pleša + Ob. Vičić, Benić, Mezner
13.02.	Sv. Katarina Ricci Četvrtak	07:30 18:00	+ ob. Draženović i Šegina + Marija i Josipa Jelušić
14.02.	Sv. Valentin Petak	07:30 18:00	+ Marija, Milka i Kata Jurčić; ob. Draženović i Šegina + Ankica i Antun Delač; ob. Cvitković; Marica Rožan; Roža Povrženić; Milka Žalac
15.02.	Jeronim, Jerko Subota	07:30 11:00	+ ob. Draženović i Šegina + krštenje Luka Šokčić, Patrik Marijan
16.02.	Šesta Nedjelja kroz godinu Nedjelja	09:00 10:30 18:00	+ Milan Radošević; Janko Pavičić; Kata, Anđelka i Slavo Rajković; ob. Draženović i Šegina + pro populo; Mario Jutt; Terezija i Franjo Mihalić, Nada Jukić + Kata i Dragan Puljar; Mijo Erdeljac

NOVI CENTAR - KARLOVAC

<http://www.presveto-srce-isusovo.hr>

**TJEDNI INFORMATIVNI LISTIĆ
ŽUPE PRESVETOG SRCA ISUSOVA
PETA NEDJELJA KROZ GODINU -
09.02.2020. - GODINA VII., BR. 24**

»Vi ste svjetlost svijeta«

Čitanje svetog Evanđelja po Mateju

U ono vrijeme: Reče Isus svojim učenicima: »Vi ste sol zemlje. Ali ako sol obljutavi, čime će se ona osoliti? Nije više ni za što nego da se baci van i da ljudi po njoj gaze.« »Vi ste svjetlost svijeta. Ne može se sakriti grad što leži na gori. Niti se užije svjetiljka da se stavi pod posudu, nego na svijećnjak da svijetli svima u kući. Tako neka svijetli vaša svjetlost pred ljudima da vide vaša dobra djela i slave Oca vašega koji je na nebesima.«

Riječ Gospodnja. (Mt 5, 13-16)

Misli za današnje evanđelje

Ni sladunjav, ni liberal, ni revolucionar, nego raspeti Krist
Dolazimo nedjeljom u hram posvećen Gospodinu kako bismo ovo vrijeme posvetili Njemu te Ga slavili svojim glasom, svojim mislima i svime što jesmo. To činimo u zajednici vjernika koji vjeruju i Gospodina na isti način slave. Posvećujući Mu svoje vrijeme i svoje snage, molimo Ga da nas iz dana u dan posvećuje, odnosno čini sve sličnijima sebi. Ono što nas od Njega razlikuje jest grijeh jer On bijaše „nama u svemu jednak osim u grijehu“. U želji da nas slavljenje svetih otajstava posveti i učini sličnijima Kristu, ponizno priznajmo svoje grijehe, za njih se iskreno pokajmo moleći Boga Oca da nam ih milostivo oprost i primi ovu misnu žrtvu.

Pitanja za tiho razmišljanje:

1. Odlazimo u crkvu i molimo se, ali kakvo je naše svjedočenje u konkretnosti života?
2. Sol ostaje uvijek sol ne može nestati ali može obljutaviti. Jesmo li mi kršćani uistinu sol svijeta koji mu daje okus ili smo još daleko od toga?

OBAVIJESTI:

- U ponedjeljak, 10. veljače 2020. Vojna kapelanija „Bl. Alojzije Stepinac“ slavi svoga zaštitnika, sv. Misa je u 11,00 sati.
- U ponedjeljak, 10. veljače 2020. u 10,30 sati sv. Misu predvodi biskup Ratko Perić u Krašiću.
- I ove će godine, 10. veljače 2020. godine, u zagrebačkoj prvostolnici, s početkom u 19 sati, naš nadbiskup, kardinal Josip Bozanić, predvoditi euharistijsko slavlje blagdana blaženoga Alojzija Stepinca. Pozivam sve vjernike koji žele i mogu sudjelovati u tom slavlju. Polazak ispred naše župne crkve u ponedjeljak istoga dana u 16:00 sati. Cijena po osobi je 40 kn. Pridružimo se i mi i budimo dionici proslave 'Stepinčeva' u našoj prvostolnici. Prijave do četvrtka 06. veljače.
- U iduću nedjelju 16.02.2020. prije sv. Misa u 9 i 10,30 sati medicinske sestre će u pastoralnom centru mjeriti tlak i šećer.

Bl. ALOJZIJE STEPINAC, biskup imučenik (1898. - 1960.)

60. obljetnica blaženikove smrti

Alojzije Stepinac peto je od osmero djece u pobožnoj i radišnoj obitelji Josipa i Barbare r. Penić. Rodio se 8. svibnja 1898. u selu Brezariću u župi Krašić, četrdesetak kilometara od Zagreba. Kršten je slijedećeg dana na ime Alojzije Viktor. Pučku školu završio je u Krašiću, a od 1909. kao pitomac Nadbiskupijskog orfanotrofija pohađao je gornjogradsku klasičnu gimnaziju. Nakon 6. razreda prijavljuje se kao kandidat za svećeništvo. Maturirao je 28. lipnja 1916. u skraćenom školskom roku, nakon čega je mobiliziran u austrijsku vojsku. Nakon šestomjesečnog časničkog tečaja na Rijeci bio je poslan na talijanski front kod Gorice. U bitkama na rijeci Piavi, u srpnju 1918. pao je u talijansko zarobljeništvo odakle se, kao solunski dobrovoljac, oslobodio u prosincu 1918. U proljeće 1919. bio je demobiliziran. Ujesen 1919. upisao se na Agronomski fakultet Sveučilišta u Zagrebu, ali ubrzo napušta studij da se posveti poljoprivredi u rodnom selu. U isto se vrijeme aktivira u redovima katoličke mladeži. Ljeti 1924. napokon se odlučuje za svećeničko zvanje. Ujesen ga nadbiskup Antun Bauer šalje u rimski kolegijum Germanicum-Hungaricum te od 1924. do 1931. studira na Papinskom sveučilištu Gregoriani. 26. listopada 1930. u Rimu je zaređen za svećenika. Mladu misu je slavio u crkvi Santa Maria Maggiore, uz njega je njegov mlađi kolega i poslije njegov nasljednik na zagrebačkoj nadbiskupskoj katedri i prefekt Kongregacije za nauk vjere, kardinal Franjo Šeper. U srpnju 1931. godine, kao dvostruki laureat iz filozofije i teologije, vraća se u domovinu. U nadbiskupskom dvoru obavlja službu ceremonijara. U slobodno vrijeme se posvećuje karitativnom radu te nadbiskup Bauer na njegovu inicijativu 23. studenoga 1931. ustanovljuje dijecezanski Caritas. Papa Pio XI. imenuje ga 28. svibnja 1934. nadbiskupom koadjutorom s pravom nasljedstva. Bio je tada najmlađi biskup na svijetu s 36 godina života i nepune četiri godine svećeništva. Na Ivanje, 24. lipnja 1934. zaređen je za biskupa u zagrebačkoj katedrali. Nakon smrti zagrebačkog nadbiskupa Bauera 7. prosinca 1937. preuzima izravnu upravu zagrebačke nadbiskupije, a uskoro i predsjedništvo tadašnje Biskupske konferencije Jugoslavije. Kao pastir Crkve zagrebačke nastoji se što češće izravno susresti s klerom i vjernicima diljem nadbiskupije. Promiče svestranu duhovnu obnovu, osobito euharistijsku i marijansku pobožnost. Zalaže se za dobar katolički tisak (pokrenuo je katolički dnevnik "Hrvatski

Glas"). Potaknuo je izdanje novog cjelovitog prijevoda Svetoga pisma. U Brezovici osniva prvi karmel u Hrvatskoj. Sa svim hrvatskim biskupima zauzeto planira proslavu 1300. obljetnice veza Hrvata sa Svetom Stolicom (641-1941) što je zbog rata odgođeno sve do proslave na Mariji Bistrici 1984. Nakon završetka II. svjetskog rata u Hrvatskoj je, kao i u čitavoj Jugoslaviji, vlast preuzela Komunistička partija zadojena boljševičkom ideologijom, osobito militantnim ateizmom. Nadbiskup Stepinac bio je već 17. svibnja 1945. uhićen, u zatvoru do 3. lipnja. Već sutradan, 4. lipnja, sam ga je Tito u Zagrebu pozvao na razgovor. Iz toga razgovora, a osobito iz razgovora što ga je dva dana ranije Tito vodio s predstavnicima katoličkoga klera u Zagrebu, bilo je jasno da novi režim hoće "narodnu Crkvu", neovisnu o Svetoj Stolici. To je za Stepinca značilo dirnuti u srce katoličkoga jedinstva. Ubrzo se pokazalo da je na djelu planirani žestoki progon Crkve koji se okomio ne samo na biskupe i svećenike nego i na vjernike. Razmahala se neviđena medijska kampanja protiv Crkve, posebno protiv nadbiskupa Stepinca. U siječnju 1946. vlasti su preko novog papinskog izaslanika Hurleya čak zatražile da ga Sveta Stolica makne iz službe zagrebačkog nadbiskupa. Nakon sve žešćih pogrdi i napada na njegovu osobu, ponovno je uhićen 18. rujna 1946. te je 30. rujna izveden pred već montirani politički sudski proces. Znamenit je njegov govor pred sudom 3. listopada, koji nije samo obrana nego optužnica nepravdnog suda i vjeroispovijest za koje je svetinje on spreman položiti i život. Na temelju iznuđenih izjava i lažnih svjedočanstava, čak i krivotvorenih dokumenata, nevin je osuđen 11. listopada 1946. na 16 godina zatvora i prisilnog rada te daljnjih 5 godina lišenja svih građanskih prava. 19. listopada 1946. odveden je na izdržavanje kazne u kazneno-popravni dom u Lepoglavi gdje je bio do 5. prosinca 1951. Bilo mu je doduše dopušteno slavljenje mise i čitanje teoloških knjiga, ali je držan u potpunoj izolaciji, podvrgnut trajnim ponižavanjima i stresovima, a po svoj prilici i trovanju, što je uvelike narušavalo njegovo zdravlje. Po svjedocima u procesu za beatifikaciju bio je na popisu zatočenika osuđenih na likvidaciju. Nakon 1864 dana provedenih u lepoglavskom zatvoru, 5. prosinca 1951. bio je premješten na izdržavanje preostalog dijela kazne u internaciju u rodni Krašić. U zatočeništvu, 12. siječnja 1953. imenuje ga kardinalom papa Pio XII. na što su vlasti prekinule diplomatske odnose sa Svetom Stolicom. Nije mogao u Rim ni po kardinalski grimiz, a po smrti Pija XI. ni u konklave, jer nije bio siguran da će se moći vratiti u domovinu, a htio je po svaku cijenu ostati sa svojim narodom. U zatočeništvu, i dalje strogo izoliran, razvija apostolat pisanja. Napisao je na tisuće stranica propovijedi i drugih duhovnih sastavaka. Uputio je mnogim biskupima, svećenicima i vjernicima više od 5000 pisama od kojih je sačuvano oko 700. U pismima, kao čovjek žive vjere i nepokolebljive nade te potpunoga predanja Bogu, naslovnike hrabri, tješi i potiče. I u tim pismima, kao i na suđenju i u cijelom zatočeništvu pokazuje iskrenu ljubav i prema onim osobama koje su ga progonile i nepravdno optuživale. Molitva za neprijatelje i praštanje svima stalna je tema njegovih izjava i pisama kao i triju oporuka. Od proljeća 1953. godine kobno su se razvijale, već od Lepoglave, "policitemia rubra vera", tromboza nogu i bronhijalni katar. Bio je potreban sustavne bolničke njega, premda su liječnici, strogo kontrolirani od režima, činili sve što su mogli. Odbijao je svaku povlasticu liječenja koja bi mogla značiti da je pokleknuo pred nepravdnim sucima i pred režimom te tako pokolebati kler i druge ljude u vjerničkoj izdržljivosti. Tako su sve teži bolovi postali dio njegova zatočeničkog života, ali je on to strpljivo podnosio sve do smrti. Sveto je umro 10. veljače 1960. još za vrijeme izdržavanja nepravdne kazne. Umro je kako se to u mučeničkom rječniku kaže "ex aerumnis carceris" - od "zatvorskih tegoba", ali moleći za progonitelje i s Gospodinom riječima na usnama: "Oče, budi volja tvoja!" Njegov krepostan život i mučeničku smrt Božji je narod prepoznao i častio već za života, a osobito nakon smrti, unatoč komunističkim zabranama i progonima. Blaženim ga je proglasio papa Ivan Pavao II. u Mariji Bistrici 3. listopada 1998. godine. Iza glavnoga oltara zagrebačke katedrale gdje se nalazi grobnica zagrebačkih nadbiskupa pohranjeni su i zemni ostaci bl. Stepinca. Cvijeće i svijeće te zahvale za uslišane milosti po zagovoru bl. Stepinca neprestano rese taj divni prostor jer su hodočasnici prepoznali u njemu osobnog zagovornika kao i zagovornika cijelog hrvatskog naroda.